

den til, at de to ærede Forslagsstillere, som nys havde Ordet, have fundet Afsluttigt i det foreliggende Lovforslag besynderligt, ligger deri, at de ikke have sat sig paa det Standpunkt, der efter min Formening er nødvendigt for correct at bedømme dette Lovforslag, der jo i det Væsentlige kun er en Gjengivelse af den kongelige Anordning. Naar man altsaa skal bedømme det, bør man vistnok sætte sig paa det Standpunkt, som Bedkommende, der har conciperet den kongelige Anordning, stod paa, og gjør man dette, troer jeg, at de Ting, som de ærede Talere finde besynderlige, ville kunne forstaaes. Hovedsagen er den, at Concipisten af den kongelige Anordning ved dens Affattelse er gaaet ud fra den Betragtning, at den nuværende Ordning af Folke- og Statskirken skulde blive saa lidt som muligt berørt ved Anordningen. Et af Punkterne i saa Henseende er dette, at den geistlige Virksomhed, efter den danske Folke- og Statskirkes Ordning, er knyttet til enkelte bestemte Sogne. Man kan have forskjellige Meninger om, hvorvidt dette er heldigt eller ikke, men Factum er, at det forholder sig saaledes, og Bedkommende, der har conciperet Anordningen, er gaaet ud fra, at dette Forhold skulde berøres saa lidt som muligt. Naar man har sat sig paa dette Standpunkt, vil man ikke med den ærede Folkethingsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (Thurah) kunne finde, at der er en forunderlig Dobbeltthed i det foreliggende Lovforslag eller, med andre Ord, i den kongelige Anordning. § 1 omtaler nemlig ikke Alltergang, medens § 2 omtaler Alltergang. Det er altsaa ganske naturligt, at de to Bestemmelser kunne indeholde Noget, som, naar man overseer det af mig antydede Standpunkt, kan synes at være forunderligt nok; men naar man tager i Betragtning, at der med Alltergang altid tillige er forkundet Prædiken — i alle Tilfælde hører der Striftetale til, og der kan let af en Alltergang udvikles en fuldstændig Gudstjeneste —, saa vil man kunne indsee, at det fra de Folks Standpunkt, som mene, at det er uheldigt at rokke ved den nuværende Ordning af den danske Folke- og Statskirkes Forhold, kan findes uheldigt at give den samme Frihed med Hensyn til Alltergang som med

Hensyn til de i § 1 omtalte kirkelige Handlinger. Paa samme Maade kan det forklares, hvorledes den ærede Folkethingsmand for Drense Amts 5te Valgkreds (Møller) kan finde, at der er noget Besynderligt i at omtale, at det var muligt at misbruge den Tilladelse, der engang er givet Sognets Beboere til ved Alltergang at benytte en Udensojnspræst. Ved denne Misbrug sigtes ikke, som det ærede Medlem synes at antage, til den Brug af denne Met, som kan gøres fra Menighedsmedlemmernes Side, men der sigtes til den Misbrug, der, betragtet fra det Synspunkt, jeg før tilod mig at fremhæve, kan stee fra de Embedsmænds Side, med hvilke Biskoppen har at føre Tilsyn. Efterat jeg har tilladt mig at udtale dette, vil det ogsaa være de ærede Medlemmer klart, at jeg paa ingen Maade kan gaae ind paa, at det er ligegyldigt, enten der i Paragraphen staaer: „Biskop“ eller „Stiftsøvrighed“. Dernæst vil jeg tillade mig at gjentage, hvad jeg har udtalt i Rigsdagens forrige Samling, at jeg ikke kan finde nogen Anledning til at modsætte mig Forslaget, naar det vedtages i den Form, hvori det nu foreligger, men jeg gjentager tillige, for det Tilfælde at der stee Forandringer deri, at jeg maa fastholde den Erklæring, jeg dengang i saa Henseende har givet om min Stilling. Maa jeg slutte med at gjøre een Bemærkning. Jeg troer ikke, at det, der egentlig ligger de ærede Medlemmer stærkt paa Sinde, vil naaes ved en videre Fremme af det Lovforslag, der nu ligger for; man vil ikke herved opnaae det, hvortil der siges at være en Trang — jeg udtaler hverken nogen Mening for eller imod, hvorvidt en saadan Trang er tilstede —; men de, som mene, at det er Bevisstheten om en saadan Trang, der maa fremtvinge et saadant Lovforslags Fremme, tage meget feil, eftersom der ikke ved dette Lovforslag vil blive opnaaet det, som tilsigtes, og hvad de ærede Medlemmer angaaer, som finde det nødvendigt at give den kongelige Anordning Lovsform, da troer jeg ikke, at de behøve at frygte meget for, at denne Anordning vil blive tagen tilbage af nogen Minister, efterat den engang er givet. Naar det skal fremmes, som ligger paa Bunden af det hele Forslag, saa skulle efter min Mening ganske